

Олексій Колос

Перший подих

Поетична збірка

Любіть Україну

Любіть Україну,
Як море і сонце,
Як промінь весняний,
Що лине в віконце.

І, линучи в серце
Без будь-якої згоди,
Наповнює груди,
Як подих свободи.

Любіть Україну,
Як вербу й калину,
Як матір і батька,
Любіть до загину!

Ми жити будемо в рідній стороні

Часи козачі вже минули,
Й війна вже світу прогула,
А ми із вами вже збагнули,
Що Україна ожила!

Країна наша ожила,
Де з молоком дається воля.
Чужих народів ворожба
Не знищить щастя в нашій долі.

Бо Україна є, її дорога
Прямує до мети – щасливого життя,
І не зупинить нас біля порога
Ніхто до світлого буття.

Ми – вільні українські діти,
І нас сьогодні вже чекають праці дні.
Розвинемо прекрасну нашу землю.
Ми жити будемо в рідній стороні!

Українська мова

Українська мова – подих волі.
Це найкраща мова на Землі.
Був для тебе час поганої долі,
Але ти не вмерла у імлі.

Ти квітнеш все рясніше; з кожним роком
Більш прекраснішим стає твій спів.
Твій розвиток іде впевненим кроком,
Несучи всю барвистість рідних слів.

Ці слова за межами країни
Всю увагу прикують умить.
І коли почуєш десь розмову,
Рідна мова душу звеселить.

Тож завжди плекайте нашу мову,
Молоду, зелену, як весну.
Прокладайте шлях своєму слову,
Хай воно прокинеться зі сну.

Рання весна

Наступила весна на селі,
Почали працювати всі люди.
І ріка піднялася з мілі,
Розлилася по березі всюди.

Враз пішов культиватор у хід
І сівалка, а там й борона,
Бо у полі розтав уже лід,
Всі працюють, як та сарана.

Та чомусь ще березові віти
Не зелені, а голі звисають.
І негоду цю ніде подіти,
Бо холодні вітри ще гасають.

Лиш травичка зелена, пробившись,
На поверхні землі майорить.
І, на сонце зблизька подивившись,
Вогонь серця її вже горить.

Розгулявся і вітер все вільний,
По селу, по полях і землі.
Все він трощить, ламає, підпільний,
Порошить чорний ґрунт по ріллі.

Сонце світле затьмарюють хмари,
Лише промінь, пробившись з пільми,
Повертає весну нашу ранню,
Коли ми всі були ще дітьми.

Рідна, мила Україно

Рідна, мила Україна
Розстелилася у полі,
Як розвалена руїна,
Лишок щастя й крихта волі.

Скільки мучили тебе віками,
Скільки закатовано твоїх людей,
Злими за кабальними руками,
Купу злих вже втілено ідей.

Вже понівечено українську мову.
І в культурі також є розмах.
Не дають дороги козацькому слову,
А чужорідному широкий шлях.

Тихо вже шумить Дніпро з-за кручі,
Ніби вже й приборкали його.
Кожен день за нас себе він мучить,
Серця не шкодуючи свого.